Kevät- ja kesä-LAULUJA

SISÄLLYSLUETTELO

Heilu, keinuni, korkealle 3
Häämatka .....On neitonen kaino, armainen 4
Juhannusaatto ..... Juhannus on meillä herttainen 5
Kansalaislaulu .....Olet maamme armahin..... 6
Kaunis, kirkas aurinko paistaa 7
Kedon kukkien laulu 8
Kesäpäivä Kangasalla ...Mä oksalla ylimmällä 9
Kevättuuli 10
Kotimaani ompi Suomi 11
Leivo 12
Lähteellä ..... Sua, lähde kaunis, katselen 13
Muurari .....Kevät toi, kevät toi muurarin 14
Niin minä, neitonen, sinulle laulan 15
Nyt kevät on 16
Ol´ kaunis kesäilta 16
Onnelliset ..... Jo valkenee kaukainen ranta 17
Orvokkini tummasilmä 18
Paimenpoika ..... Jäi toiset aamulla nukkumaan 19
Peipon pesä ..... Koivun oksaan korkealle 18
Saunavihdat .....Lapsoset ketterät kotihaasta..... 20
Soittajapaimen .....Tein minä pillin 21
Sunnuntaiaamuna .... On kesän kirkas huomen 22
Suvivirsi ..... Jo joutui armas aika 23
Synnyinmaan laulu ... On maista kaikista sittenkin 24
Taivas on sininen ja valkoinen 25
Tukkipoika 25
Tuol on mun kultani 26
Valkoakaasiat ..... Tuoksuvat tuomien 27
Yksi ruusu on kasvanut laaksossa 27

Sointumerkinnät säestämistä varten löytyvät Vahvike > Musiikki > Laulujen sanat.
Soinnut ovat iäkkäiden ihmisten laulukorkeudella.

HEILU, KEINU, KORKEALLE!

1. **Heilu, keinuni, korkealle!**
   Nythän on juhannusilta.
   Mesimarja maistaa ja tuomi tuoksuu
   ja kuulas on taivahan silta.

2. **Heilu, keinuni, korkealle!**
   Linnut ne laulavat häitä.
   Minä olen nuori kuin päivänkukka,
   en muistele suruja näitä.

3. **Heilu, keinuni, korkealle!**
   Rintani riemuja laulan.
   Kedon helyt kullalle kuiskien poimin
   ja solmin sen vihreän paulan.

Sanat Larin Kyösti eli Karl Gustaf Larson (1873 – 1948)
Sävel Oskar Merikanto (1868 – 1924)

HÄÄMATKA

1. **On neitonen kaino, armainen,**
   mi aamuna sunnuntain
   käy lehdikon varjoon lähtehellen,
   luo kielojen kukkivain,
   ja solmii siellä seppelehen,
   Vaan kenpä lienee neito tuo
   ja kelle hän seppelen suo?

2. **Se neitonen kaino, armainen**
   on morsian miekkosen,
   mi venhossa istuu odotellen
   ja armastaan aatellen.
   Jo rientää neito sulhonsa luo
   ja solmii rintaan kukkaset nuo,
   ja venho pieni kiirehtäin
   nyt rientävi kirkolle päin.

Sanat Pekka Juhani Hannikainen (1854 – 1924)
Sävel Carl Michael Bellman (1740 – 1795)

JUHANNUSAATTO

1. **Juhannus on meillä herttainen,**
   kirkas taivas on sininen.
   Pirtti on jo pesty puhtoinen.
   Pihamaakin laastu on.
   Koivujen lehvät portailla huiskii,
   kesän juhlasta pihlaat kuiskii,
   Metsiköstä kielot kannettiin,
   sinikukat huoneisiin.

2. **Arkityönsä väki lopettaa, kaikki iltaa jo odottaa.**
   Kalliolle kokko kohoaa, kunhan yö nyt ennättää.
   Sielläpä silloin laulut ne soivat, suuret, pienet karkeloivat.
   Räiskytellen kokko palavi, kesäyöhön sammuvi.

Sanat Maija Konttinen (1873 – 1849)
Kansansävel Jouluaatto on nyt herttainen

KANSALAISLAULU

1. **Olet maamme armahin Suomenmaa,**
   ihanuuksien ihmemaa!
   Joka niemeen, notkohon saarelmaan
   kodin tahtoisin nostattaa.

2. **Kodin ympäri viljavat vainiot**
   kalarantoja kaunistais.
   Jalon kansan kuntoa laulelmat
   yli aaltojen kuljettais.

3. **Saisi kuulla maailma kummakseen,**
   miten täälläkin taistellaan,
   pyhän, kauniin, oikean voitollen
   ilojuhlina riemuitaan.

4. **Kuinka kansa pieni ja köyhäkin**
   edistykselle uhria toi.
   Ihanteen, jalon aatteen alttariin
   rovon viimeisen kantaa voi.

5. **Työhön, työhön yhtenä kansana siis,**
   rehellisehen, arvoisaan!
   Saman maan, saman kansan onnelle
   joka korsikin kannetaan.

6. **Kaikki, kaikk' ylös yhtenä miehenä nyt**
   Suomen onnea valvomaan!
   Hetken työ tuhatvuosihin vaikuttaa
   isänmaahan ja maailmaan.

Sanat J.H. Erkko (1849 – 1906)
Suomalainen kansansävelmä

KAUNIS, KIRKAS AURINKO PAISTAA

1. **Kaunis, kirkas aurinko paistaa,**
   metsät, kummut kultaa.
   Kulje kanssain helmahan luonnon,
   huolet haihtuu sulta.
   Laula vain, laula vain! Huolet sulta haihtuu ain.
   Laula vain, laula vain! Huolet sulta haihtuu ain.

2. **Linnut pienet oksilla laulaa,**
   soivat soinnut rastaan.
   Laulan, laulan rintani riemut,
   vuoret kaikuu vastaan.
   Laulan vain, laulan vain,
   vuorten kaiku vastaa ain.
   Laulan vain, laulan vain,
   vuorten kaiku vastaa ain.

Sanat Immi Hellen (1861 – 1937)
Kansansävelmä

KEDON KUKKIEN LAULU

1. **Me kainoja ollaan ja pieniä vaan,**
   mutt Luoja ei unhota kukkiakaan.
   Hänen kenttänsä kirjomme, laaksot ja haat,
   ja viehkeiksi verhoomme vihreät maat.

2. **Oi, emmepä kehrää ja loimia luo,**
   mutt aina on valmihit vaatteemme nuo,
   ja niinpä ei loistanut Salomokaan
   kuin meistä nyt pienoisin mullassa maan.

Sanat Sakari Topelius (1818 – 1898)
Sävel saksalainen kansansävel

KESÄPÄIVÄ KANGASALLA

1. **Mä oksalla ylimmällä oon Harjulan seljänteen;**
   niin kauas kuin silmä siintää, nään järviä lahtineen.
   Kas Längelmävesi tuolla völn hopeisin hohtelee,
   ja Roineen armaiset aallot sen rantoja hyväelee.

2. **Mä vain olen lintu pieni, ja siipeni heikot on;**
   vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon.
   Ja nousisin taivoon asti luo Jumalan istuimen
   ja nöyrin hartahin mielin näin laulaisin rukoellen:

3. **Oi taivahan pyhä Herra, sä Isämme armias!**
   Ah, kuink´ on sun maasi kaunis, kuink´ ihana taivahas!
   Sä järveimme säihkyellä suo lempemme tulta vaan!
   Oi Herra, intoa anna ain´ maatamme rakastamaan!

Sanat Zacharias Topelius (1818 – 1898)
Sävel P J Hannikainen (1854 – 1924)

KEVÄTTUULI

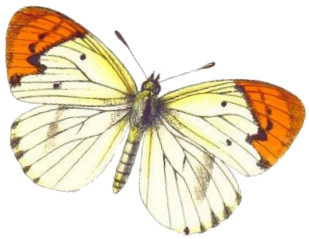

1. **Kevättuuli se mulle niin hauskasti,**
   joka puuta ja pensasta soittaa.
   Pihapolkuja pitkin se hyppelee,
   taisi juostessa minutkin voittaa.

2. **Kevätauringon katse niin kirkas on,**
   että sirrillä silmin mä kuljen.
   Jopa tuonne se kasvatti vuokkoja,
   koko kimpun mä käsihini suljen.

3. **Kevätsatehella vainen niin lysti on,**
   että loiskis ja läiskis mä astun.
   Kevätpuronen se myllyä pyörittää,
   enpä huoli, vaikka mä kastun.

4. **Kevät kutsuvi perhot ja lintuset**
   ja se laineiden leikkiä antaa.
   Ihan kaikki se meidätkin lapsoset
   suven riemujen sylihin kantaa.

Sanat Siiri Lameri (Sigfrid Lampén, 1873 – 1947)
Sävel Juho Nestori Lahtinen (1881 – 1935)

Tämän laulun tekijät toimivat opettajina Hämeenlinnan opettajaseminaarissa.
Heidän tekemänsä on myös laulu Orvokkini tummasilmä.

KOTIMAANI OMPI SUOMI

1. **Kotimaani ompi Suomi, Suomi armas synnyinmaa.**
   Siellä valkolatva tuomi ahon laitaa reunustaa.
   Siellä valkolatva tuomi ahon laitaa reunustaa.

2. **Siellä ensi kerran kuulin lintuin laulun lehdossa.**
   Siellä äiti hymyhuulin tuuditti mua kehdossa.
   Siellä äiti hymyhuulin tuuditti mua kehdossa.

3. **Siellä myöskin ensi kerran lempi syttyi sydämiin.**
   Liekö ollut tahto Herran, kun se päättyi kyyneliin.
   Liekö ollut tahto Herran, kun se päättyi kyyneliin.

4 **Ahon laidat armahimmat mansikoista punertuu.**
   Siell on niityt viljavimmat, siellä kirkkahampi kuu.
   Siell on niityt viljavimmat, siellä kirkkahampi kuu.

5. **Siellä taaton askelissa piennä juosta piipersin.**
   Siell on turva tuttavissa, riemu siellä rikkahin.
   Siell on turva tuttavissa, riemu siellä rikkahin.

6. **Siellä kuljin paimenessa, löysin runsaat marjamaat.**
   Käkikullan kukkuessa laskin vuodet onnekkaat.
   Käkikullan kukkuessa laskin vuodet onnekkaat.

7. **Siellä synnyin, sinne mieli palaa mailta maailman.**
   Taaton maa ja maammon kieli, kuinka teitä rakastan.
   Taaton maa ja maammon kieli, kuinka teitä rakastan.

Kansanlaulu

LEIVO

1. **Miks´ leivo lennät Suomehen**
   niin varhain kevähällä?

   Et viihdy lintu riemuinen,
   sä maalla lämpimällä.

   Miks´ äänes soreasti soi
   vain Suomen taivaan alla?

   Ja vaikka puut ne vihannoi,
   sä lennät korkealla.

2. **Sen tähden Suomeen kiiruhdan**
   ja lennän korkealla,

   kun tahdon nähdä kauniimman
   mä rannan taivaan alla.

   Ja senpä vuoksi laulan ma,
   kun kannel täällä soipi;

   ei missään voi niin riemuita
   kuin Suomessa vain voipi.

Sanat Aleksanteri Rahkonen (1841 – 1877)
Sävel Erkki Melartin (1875 – 1937)

LÄHTEELLÄ

1. **Sua lähde kaunis katselen,**
   likellä vettäsi,
   kun pilven varjot vaeltavat
   kuvastimessasi,
   kun pilven varjot vaeltavat
   kuvastimessasi.

2. **Kas, tuoll' on pilvi loistava,**
   ihana, kaunoinen.
   Jo lähti pois pakenemaan
   hyvästi varjoineen.
   Jo lähti pois pakenemaan
   hyvästi varjoineen.

3. **Mä näitä nähden aattelen**
   mun omaa sieluain.
   Niin moni pilvi kultainen
   noin senkin jätti vain.
   Niin moni pilvi kultainen
   noin senkin jätti vain.

Sanat Johan Ludvig Runeberg (1804 – 1877)
Suomennos Elias Lönnrot (1802 – 1884)
Sävel Fredrik August Ehrström (1801 – 1850)

MUURARI

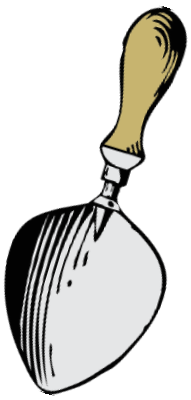

1. **Kevät toi, kevät toi muurarin,**
   Kevät toi, kevät toi maalarin,
   Kevät toi rakennuksille hanslankarin
   Ja rannoille hampparin.
   Niin paljon minä kärsinyt olen,
   monta kyyneltä vuodattanut,
   Niin monta minä lempinyt olen,
   mutta yhtä vain rakastanut.

2. **Kesällä töitä teki muurari,**
   Kesällä töitä teki maalari,
   Kesällä töitä teki hanslankari
   Ja rantojen hamppari.
   Kuin veitsi minun rintaani viilsi
   sinun katseesi viimeinen.
   Se oli niin kylmä ja ylpee,
   niin viekas ja petollinen.

3. **Syksy vei, syksy vei muurarin,**
   Syksy vei, syksy vei maalarin,
   Syksy vei rakennuksilta hanslankarin
   Ja rannoilta hampparin.
   Oi, miksi minä tummana synnyin,
   miks' en syntynyt vaaleana,
   Minun armaani ei lemmi tummaa,
   hän lempii vain vaaleata.

4. **Talvella nälkää näki muurari,**
   Talvella nälkää näki maalari,
   Talvella nälkää näki hanslankari
   Lihoi linnassa hamppari.

Niin paljon minä kärsinyt olen,
monta kyyneltä vuodattanut,
Niin monta minä lempinyt olen,
mutta yhtä vain rakastanut.

Sanat rakennusalan opiskelijoiden kirjoittamat 1930-luvulta
Sävelmä vanhasta rekilaulusta

NIIN MINÄ NEITONEN

1. **Niin minä neitonen sinulle laulan kuin omalle kullalleni.**
   Niin minä neitonen sinulle laulan kuin omalle kullalleni.
   Jos olis valtaa niin kuin on mieli, niin ottaisin omakseni.
   Jos oli valtaa niin kuin on mieli, niin ottaisin omakseni.

2. **Kullallein minä laulelen ja kellekkäs sitten muille.**
   Kullallein minä laulelen ja kellekkäs sitten muille.
   En minä laula kallioille enkä metsän puille.
   En minä laula kallioille enkä metsän puille.

Kansanlaulu

NYT KEVÄT ON

1. **Tuuli hiljaa henkäilee, aalto vapaa välkkyilee.**
   Pikkulintu suruton laulelee: Nyt kevät on!
   Vuokko kaino kuvustaan, avaa silmät unestaan,
   kaunokukat hymyten nousee kasteniityllen.

2. **Pursi kaunis kiikuttaa somasti sen soutajaa.**
   Maamies peltoon pehmeään kyntää, kylvää siementään.
   Lapset kukkakimpuillaan koristavat hiuksiaan.
   Riemulaulu verraton kaikuvi: nyt kevät on!

Sanat Olli Wuorinen (1842 – 1917)
Sävel Carl Michael Bellman (1740 – 1795)

OL KAUNIS KESÄILTA

1. **Ol' kaunis kesäilta, kun laaksossa kävelin,**
   ol' kaunis kesäilta, kun laaksossa kävelin.
   Siell' kohtasin mä neidon, jot' aina muistelen,
   siell' kohtasin mä neidon, jot' aina muistelen.

2. **Hän kanteloa soitti ja laulun lauleli,**
   hän kanteloa soitti ja laulun lauleli.
   Se tunteeni voitti ja heltyi syömmeni,
   se tunteeni voitti ja heltyi syömmeni.

Kansanlaulu

ONNELLISET

1. Jo valkenee kaukainen ranta
ja koillisest aurinko nousee
ja auteret kiirehtii pois,
kun Pohjolan palkeet käyvät.
Kun mennyt on yö,
kun kimmeltää kesäinen aamu
ja linnut ne laulelee.

2. Mä kiireelle korkean vuoren
nyt tuulessa raikkahass´ astun;
mun toivoni aamusen koin,
mun kultani kohtaan siellä.
Kun mennyt on yö,
kun kimmeltää kesäinen aamu
ja linnut ne laulelee.

3. Täss impeni kanssa
mä seison, ja kiharat
tuulessa liehuu
ja laaksojen hyminä soi
kuin iäisen lemmen ääni.
Kun mennyt on yö,
kun kimmeltää kesäinen aamu
ja linnut ne laulelee.

Sanat Aleksis Kivi (1834 – 1872)
Sävel Oskar Merikanto (1868 – 1924)

ORVOKKINI TUMMASILMÄ

1. Orvokkini tummasilmä, kultasydän pieni,
katsot aina lempeästi, kun käy luokses tieni.

2. Itse hoidin kukkamaani, rikkaruohot kitkin,
vettä kannoin iltasella rantatietä pitkin.

3. Noudan tästä äidilleni orvokin tai kaksi.
Kannan kaunokukkaseni äidin armahaksi.

4. Hoivastasi hellimmästä, jonka sain mä sulta,
Luoja sua siunatkohon, oma äitikulta.

Sanat Siiri Lameri (Sigfrid Lampén, 1873 – 1947)
Sävel Juho Nestori Lahtinen (1881 – 1935)

PEIPON PESÄ

1. Koivun oksaan korkealle teki peippo pesän.
- Tiri tiri teijaa, tiri tiri teijaa,
lauloi kaiken kesän.

2. Muni munat kirjavaiset, niistä pojat kuori.
Siivet somat, untuvaiset, emo armas suori.

3. Kävi siinä vierahissa naapurista rastas.
- Tule kummiks, peippo pyysi.
- Kernahasti, vastas.

4. Sitten alkoi laulukoulu: Tiri tiri teijaa.
Lempeästi kesätuuli peipon lasta heijaa.

5. Eikä lapset liinahapset henno säikytellä,
että rakkaat riemurinnoin saavat viserrellä.

Sanat Immi Hellen (1861 – 1937)
Sävel Heikki Klemetti (1876 – 1953)

PAIMENPOIKA

1. Jäi toiset aamulla nukkumaan,
kun otin konttini naulastaan
ja kiiruhdin karjateille.
Mä kutsuin Herttaa ja Helunaa;
ne seuras torveni toitantaa,
ja metsä soitteli meille, soitteli meille.

2. On armas sunnuntaiaamu tää.
Se muistot mielessä herättää:
nyt toiset on kirkkotiellä.
Mä etsin kirjani kontistain;
sen äitivainaalta muistoks' sain
– hän on jo tallella siellä, tallella siellä.

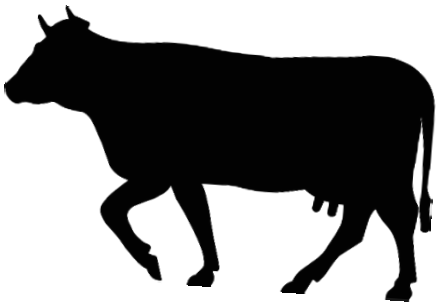

3. Nyt metsä kirkkoni olla saa:
voi täällä palvella Jumalaa.
Mun urkuni kauniit soikaa!
Mun kirkkon' katto on korkeella,
ja yks' on ystävä seurana.
Hän kyllä muistavi poikaa, paimenpoikaa.

Sanat Immi Hellén (1861 – 1937)
Sävel Mikael Nyberg (1871 – 1940)

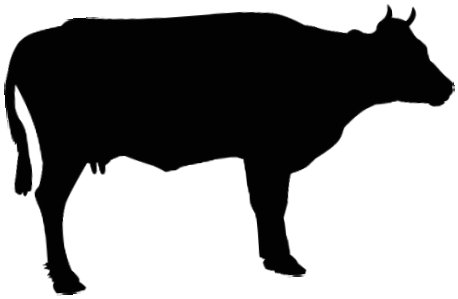

SAUNAVIHDAT

1. Lapsoset ketterät kotihaasta
koivusta oksat taittaa.
Noistapa nopsilla käsillänsä
saunahan vihdat laittaa.
Lauteilla saunan kotoisen
taas illalla kylpy maittaa.
Lauteilla saunan kotoisen
taas illalla kylpy maittaa.

2. Pehmyt on lapsista aina vihta,
äiti jos vihtomassa.
Lämpöinen löyly on kotisaunan,
toisin on vierahassa.
Jospahan säilyis äidin lapset
kylmältä maailmassa.
Jospahan säilyis äidin lapset
kylmältä maailmassa.

Sanat Maija Konttinen (1873 – 1949)
Kansansävelmä

SOITTAJAPAIMEN

1. Tein minä pillin pajupuusta,
toki vain pajupuusta.
Hei, soreasti, koreasti pillini soipi,
toki vain pajupuusta.
Hei, soreasti, koreasti pillini soipi,
toki vain pajupuusta.

2. Metsässä soitan illan suussa,
toki vain illan suussa.
Hei, soreasti, koreasti pillini soipi,
toki vain illan suussa.
Hei, soreasti, koreasti pillini soipi,
toki vain illan suussa.

3. Karjankin kellot kilvan kalkkaa,
toki vain kilvan kalkkaa.
Hei, soreasti, koreasti karjankin kellot
toki vain kilvan kalkkaa.
Hei, soreasti, koreasti karjankin kellot
toki vain kilvan kalkkaa.

4. Lainehet lammen loiskii, laulaa,
toki vain loiskii, laulaa.
Hei, soreasti, koreasti lainehet lammen
toki vain loiskii, laulaa.
Hei, soreasti, koreasti lainehet lammen
toki vain loiskii, laulaa.

Kansanlaulu ja kansansävel

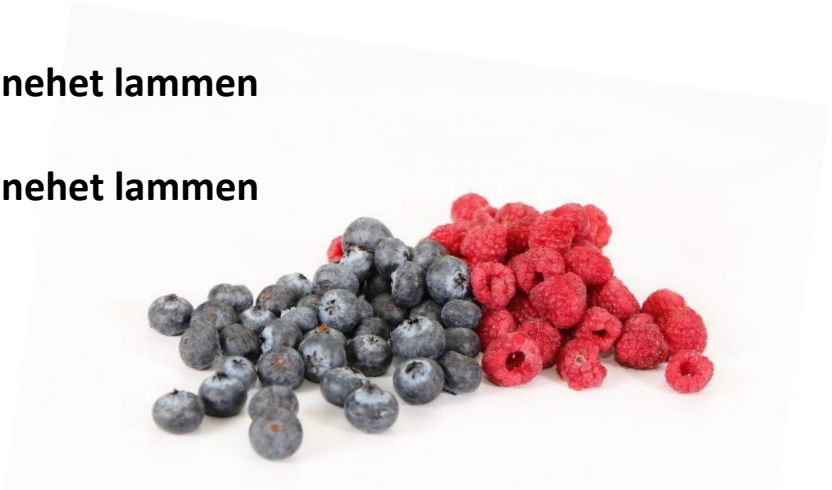

Suomen Vanhempainliitto järjesti 2004 liikuntamuistokyselyn, jossa vanhempia pyydettiin muistelemaan oman lapsuutensa leikkejä, lauluja, loruja ja tarinoita. Soittajapaimen kuului edelleen monen lapsuusmuistoihin.

SUNNUNTAIAAMUNA

1. On kesän kirkas huomen ja suvi sunnuntain,
ei liiku lehti tuomen, on lintunenkin vait!
Vienosti kukkii pellot, ja vaarat vihannoi,
ja hartaat aamun kellot vain rauhaa, rauhaa soi.

2. Kuin pyhäin juhlasaatto käy soinnut yli maan,
tää on kuin päivän aatto sen suuren, autuaan.
Se luopi tyynen mielen väreilyyn hiljaiseen,
saa sanattomaks´ kielen ja silmään kyyneleen.

Sanat Simo Korpela (1863 – 1936)
Sävel Bruno Hjalmar Backman (1882 – 1935)

SUVIVIRSI virsi 571

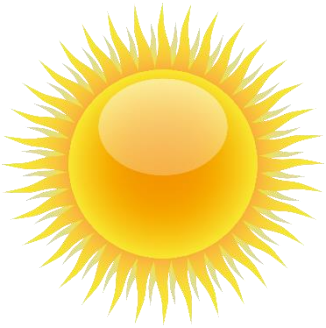

1. **Jo joutui armas aika ja suvi suloinen.**
   Kauniisti joka paikkaa koristaa kukkanen.
   Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon,
   se luonnon uudeks' luopi, sen kutsuu elohon.

2. **Taas niityt vihannoivat ja laiho laaksossa,**
   puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa.
   Se meille muistuttaapi hyvyyttäs', Jumala,
   ihmeitäs' julistaapi se vuosi vuodelta.

3. **Taas linnut laulujansa visertää kauniisti,**
   myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi!
   Mun sieluni, sä liitä myös äänes' kuorohon
   ja armon Herraa kiitä, kun laupias hän on.

4. **Oi Jeesus Kristus jalo ja kirkas paisteemme,**
   sä sydäntemme valo, ain asu luonamme.
   Sun rakkautes liekki sytytä rintaamme,
   luo meihin uusi mieli, pois poista murheemme.

5. **Ei vertaistasi sulle, sä lilja Saaronin.**
   Suo armos lahjat mulle ja kaste Siionin.
   Kun Henkes virvoituksen vain sielu saanut on,
   keväisen kaunistuksen se saa kuin Libanon.

6. **Maan, meren anna kantaa runsaasti lahjojas,**
   tarpeemme meille antaa sun siunauksestas.
   Suo suloisuutta maistaa myös sielun sanassas,
   ain armos sille paistaa, niin on se autuas.

Sanat 1600-luvulta
Sävel ruotsalainen kansansävelmä

SYNNYINMAAN LAULU

1. **On maista kaikista sittenkin**
   tää synnyinmaa kaikkein rakkahin.
   Vie minne tiesi, sen tuttu liesi on lämpöisin.

2. **Voi kuin on kaunihit järvet sen**
   ja kosket kuohuissa pauhaten,
   sen pilven väikky ja lähteen läikky ja taivas sen!

3. **Ja vaarat korkeat, kuusikot**
   ja koivumetsät ja kalliot
   sen pohjanpalot ja tähtein valot ja kuutamot.

4. **Ma lemmin kieltä ja kansaa sen,**
   ja heikot voimani uhraten
   teen työtä siellä ma intomiellä ja riemuiten.

Sanat Martti Korpilahti (1886 – 1938)
Suomennos Maija Konttinen (1873 – 1949)
Sävel Christian Julius Hansen (1814 – 1875)

Kansakoulunopettaja Martti Korpilahti on sanoittanut myös Keski-Suomen kotiseutulaulun Männikkömetsät ja rantojen raidat. Hän on suomentanut Sylvian joululaulun sekä Heinillä härkien kaukalon. Maija Konttisen kynästä ovat mm. Rati-riti-ralla ja Juhannusaatto.

TAIVAS ON SININEN JA VALKOINEN

1. **Taivas on sininen ja valkoinen**
   ja tähtösiä täynnä,
   niin on nuori sydämeni
   ajatuksia täynnä.

2. **Enkä mä muille ilmoita**
   mun sydänsurujani;
   synkkä metsä, kirkas taivas,
   ne tuntee mun huoliani.

Kansanlaulu

TUKKIPOIKA

1. **Tukkipoika se lautallansa on kuin vesilintu,**
   huh, hei, ja laulan vaan ja on kuin vesilintu.
   Pitkät saappaat jalassa ja remmihihnat kintuss',
   huh, hei ja laulan vaan ja remmihihnat kintuss'.

2. **Tukkipoika se lautallansa se on iso herra,**
   huh, hei, ja laulamme ja se on iso herra.
   Kultakello taskussa ja vitjat viiden kerran,
   huh, hei ja laulamme ja vitjat viiden kerran.

Sanat Teuvo Pakkala (1862 – 1925)
Sävel Oskar Merikanto (1868 – 1924)

TUOLL’ ON MUN KULTANI

1. **Tuoll' on mun kultani, ain' yhä tuolla,**
   Kuninkaan kultaisen kartanon puolla;
   Voi minun kultani, voi minun lintuni,
   kun et tule jo, kun et tule jo.

2. **On siellä tyttöjä, on komioita,**
   Kultani silmät ei katsele noita;
   Voi minun kultani, voi minun lintuni,
   kun et tule jo, kun et tule jo.

3. **Linnut ne laulavat sorialla suulla,**
   Soriampi kultani ääni on kuulla;
   Voi minun kultani, voi minun lintuni,
   kun et tule jo, kun et tule jo.

4. **Oi koska näen minä sen ilopäivän:**
   Kultani sivullani kulkevan ja käyvän!
   Voi minun kultani, voi minun lintuni,
   kun et tule jo, kun et tule jo.

5. **Tule, tule kultani, tule kotipuoleen,**
   Taikka jo menehdynkin ikävään ja huoleen;
   Voi minun kultani, voi minun lintuni,
   kun et tule jo, kun et tule jo.

Suomalainen kansanlaulu Kantelettaresta

VALKOAKAASIAT

1. **Tuoksuvat tuomien valkoiset kukkaset,**
   terttuinsa peitos on puu.
   Lehdossa laulanta soi satakielien,
   hiljaiseen yöhön luo loisteensa kuu.

2. **Muistatko kesän, kun tuoksussa tuomien**
   haaveillen istuimme ain?
   Kuiskaili silloin tuo helkyntä hempeä:
   Armaani, ain, sun ain' oon mä vain.

3. **Vuodet on vierineet, hurmas on haihtunut,**
   nuoruus jo mennyt on, oi.
   Vaan en mä valkoisten tuomien tuoksua
   unhoittaa koskaan, en koskaan mä voi.

Venäläinen kansanlaulu
Suomennos Martti Vuori (1858 – 1934)

YKSI RUUSU ON KASVANUT

1. **Yksi ruusu on kasvanut laaksossa**
   ja se kauniisti kukoistaa.
   Yksi kulkijapoika on nähnyt sen, eikä voi sitä unhoittaa.
   Yksi kulkijapoika on nähnyt sen, eikä voi sitä unhoittaa.

2. **Ja sen olisi kyllä hän poiminut ja sen painanut povelleen,**
   mutta köyhänä ei ole tohtinut, vaan on jättänyt paikoilleen.
   Mutta köyhänä ei ole tohtinut, vaan on jättänyt paikoilleen.

Sanat Kaarle Krohn (1863 – 1933)
Kansansävelmä